

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn in nationaal recht is op 1 juni 2008 verstreken.

(¹) PB L 396, blz. 849.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) op 25 februari 2010 — Lidl & Companhia/Fazenda Pública

(Zaak C-106/10)

(2010/C 113/49)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Supremo Tribunal Administrativo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Lidl & Companhia

Verwerende partij: Fazenda Pública

Interveniërende partij: Ministério Público

Prejudiciële vraag

Dient artikel 78, eerste alinea, sub a, juncto artikel 79, eerste alinea, sub c, van richtlijn 2006/112 in die zin te worden uitgelegd dat het bij intracommunautaire verwervingen niet is toegestaan om in de maatstaf van heffing van de btw het bedrag van de belasting op motorvoertuigen op te nemen, die is vastgesteld bij wet nr. 22-A/2007 van 29 juni 2007?

Beroep ingesteld op 1 maart 2010 — Europese Commissie/Raad van de Europese Unie

(Zaak C-111/10)

(2010/C 113/50)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: V. Di Bucci, L. Flynn, B. Stromsky, A. Stobiecka-Kuik, gemachtigden)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- het besluit van de Raad van 16 december 2009 betreffende de toekenning door de autoriteiten van de Republiek Litouwen van staatssteun voor de aankoop van landbouwgrond in staatsbezit tussen 1 januari 2010 en 31 december 2013 (¹), nietig verklaren;
- de Raad van de Europese Unie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

1. Door de vaststelling van het bestreden besluit heeft de Raad het besluit van de Commissie ontkracht dat voortvloeide uit het voorstel voor passende maatregelen in punt 196 van de communautaire richtsnoeren voor staatssteun in de landbouw- en de bosbouwsector 2007-2013 (²) (hierna: „Landbouwrichtsnoeren 2007”) en uit de onvoorwaardelijke aanvaarding ervan door Litouwen, waardoor deze lidstaat verplicht werd uiterlijk 31 december 2009 een einde te maken aan een bestaande steunmaatregel voor de aankoop van landbouwgrond in staatsbezit. Onder het mom van buitengewone omstandigheden heeft de Raad Litouwen in feite toegestaan om deze steunmaatregel in stand te houden tot het verstrijken van de Landbouwrichtsnoeren 2007 op 31 december 2013. De omstandigheden die de Raad als basis voor zijn besluit aanvoert, zijn duidelijk niet in die mate buitengewoon van aard dat zij het genomen besluit kunnen rechtvaardigen en houden geen rekening met het besluit van de Commissie inzake deze steunmaatregel.
2. Ter onderbouwing van haar beroep tot nietigverklaring voert de Commissie vier middelen aan:

In de eerste plaats is zij van mening dat de Raad niet bevoegd was te handelen op basis van artikel 108, lid 2, derde alinea, VWEU, aangezien de door hem toegestane steunmaatregel een bestaande steunmaatregel was die Litouwen bij zijn aanvaarding van de door de Commissie voorgestelde passende maatregelen had beloofd op te heffen vóór eind 2009.

Ten tweede stelt zij dat de Raad misbruik heeft gemaakt van zijn bevoegdheden, in een poging de bepaling dat Litouwen de steunmaatregelen kon handhaven tot eind 2009 maar niet na deze datum, haar werking te ontnemen door toestemming te geven voor handhaving tot 2013.

Ten derde is het bestreden besluit vastgesteld in strijd met het beginsel van loyale samenwerking dat geldt voor de lidstaten en ook tussen de instellingen. Met zijn besluit heeft de Raad Litouwen bevrijd van zijn verplichting tot samenwerking met de Commissie met betrekking tot de passende maatregelen die door deze lidstaat waren aanvaard in verband met de bestaande steunmaatregel voor de aankoop van landbouwgronden in staatsbezit in het kader van de in artikel 108, lid 1, VWEU neergelegde samenwerking.

Tot slot stelt de Commissie dat de Raad een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt, door het bestaan aan te nemen van buitengewone omstandigheden die de genomen maatregel rechtvaardigen. De Commissie stelt dat, voor zover sprake was van buitengewone omstandigheden, het bestreden besluit een steunmaatregel toestaat die de buitengewone omstandigheden niet kan ondervangen, dan wel verder strekt dan noodzakelijk zou zijn om ze op te lossen, in schending van het evenredigheidsbeginsel.

⁽¹⁾ 2009/983/EU, PB L 338, blz. 93.

⁽²⁾ PB 2006, C 319, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Hof van Cassatie van België op 1 maart 2010 — Procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen tegen Zaza Retail BV (Philippe en Cécile Noelmans, curatoren in het faillissement van Zaza Retail BV (België)); vrijwillig tussenkomende partij: Zaza Retail BV (Manon Cordewener, curator in het faillissement van Zaza Retail BV (Nederland))

(Zaak C-112/10)

(2010/C 113/51)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hof van Cassatie van België

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: Procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen

Verweerster: Zaza Retail BV
[Philippe en Cécile Noelmans, curatoren in het faillissement van Zaza Retail BV (België)]

Vrijwillig tussenkomende partij: Zaza Retail BV
[Manon Cordewener, curator in het faillissement van Zaza Retail BV (Nederland)]

Prejudiciële vragen

1. Doelt het begrip „de voorwaarden die gesteld worden” van artikel 3.4.a van de Insolventieverordening ⁽¹⁾ ook op voor-

waarden die slaan op de hoedanigheid of het belang van een persoon — zoals het openbaar ministerie van een andere lidstaat — om een insolventieprocedure aan te vragen dan wel of deze voorwaarden slechts betrekking hebben op de materiële voorwaarden om aan die procedure te worden onderworpen?

2. Kan de term „schuldeiser” van artikel 3.4.b van de Insolventieverordening ruim worden geïnterpreteerd, in die zin dat ook een nationale autoriteit, die, krachtens het recht van de lidstaat waartoe zij behoort, bevoegd is om een insolventieprocedure aan te vragen en optreedt in het algemeen belang en als vertegenwoordiger van het geheel van de schuldeisers, in voorkomend geval geldig de territoriale insolventieprocedure krachtens artikel 3.4.b van de Insolventieverordening zou kunnen aanvragen?

3. Indien de term schuldeiser ook kan slaan op een nationale autoriteit bevoegd om een insolventieprocedure aan te vragen, is het noodzakelijk voor de toepassing van artikel 3.4.b van de Insolventieverordening dat die nationale autoriteit aantoont dat zij ageert in het belang van schuldeisers die zelf hun woonplaats, zetel of gebruikelijke verblijfplaats hebben in het land van die nationale autoriteit?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1346/2000 van de Raad van 29 mei 2000 betreffende insolventieprocedures (PB L 160, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de Cassation van het Groothertogdom Luxemburg (Luxemburg) op 3 maart 2010 — État du Grand-Duché de Luxembourg, Administration de l'enregistrement et des domaines/Pierre Feltgen (curator van de failliete boedel van Bacino Charter Company SA), Bacino Charter Company

(Zaak C-116/10)

(2010/C 113/52)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de Cassation van het Groothertogdom Luxemburg